

14

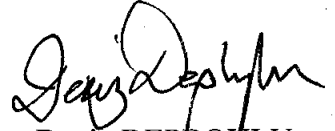
MİLLİYETÇİ HAREKET PARTİSİ T.B.M.M. GRUP BAŞKANLIĞI
Tarih: 03.06.2016
Sayı: 216/1717

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

5237 sayılı Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Deniz DEPBOYLU
Aydın Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	21 Haziran 2016	E.No: 2/1234		
Ysm. Uzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gen. Sek.
		K.T.		
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİGİ
03 Haziran 2016
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
03 Haziran 2016
No: 55988

GEREKÇE

Çocuklara bir yetişkin, toplum, devlet veya başka bir çocuk tarafından; bedensel, duygusal, zihinsel ve sosyal gelişimlerini olumsuz etkileyen kasıtlı bir davranış uygulanması olarak tanımlanan çocuk istismarı, çocuklardaki hastalanma ve ölümün en önemli nedenlerinden birini oluşturmaktadır.

Çocukları korumada en önemli hususlardan biri de yasaların çocukları ne kadar koruma altına aldığına bilinmesidir. Bu sayede çocuklarla ilgili görevleri ve sorumlulukları olan her birey kendine düşen görevi daha iyi kavrayabilecek, gerektiği yerde müdahale edecek ve tüm istismara uğramış çocukları yasal organlara bildirebileceklerdir.

Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesi, Türkiye'nin de dahil olduğu 197 ülkenin taraf olduğu en fazla ülke tarafından onaylanan insan hakları belgesidir. Türkiye, sözleşmeyi 14 Ekim 1990'da imzaladı ve sözleşme 27 Ocak 1995'te Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Sözleşmenin 1. Maddesi **"Bu Sözleşme uyarınca çocuğa uygulanabilecek olan kanuna göre daha erken yaşta reşit olma durumu hariç, onsekiz yaşına kadar her insan çocuk sayılır."** der. Bir kişinin bedensel gelişimi daha erken yaşlarda yetişkin boyutlarına ulaşsa da kişinin yetişkin olgunluğuna erişimi psiko-sosyal gelişimini tamamlaması 18 yaşında olmaktadır. Ülkemizde reşit olma kıstası olarak belirtilen 18 yaşını doldurmayanlar bireyler oy kullanamaz ve de ehliyet alamazken aile kurma ve ebeveyn olma sorumluluğunun çocuklara yüklenmesi doğru değildir.

Türk Ceza Kanunu'nun *Çocukların cinsel istismarı* başlıklı (Madde 103 - (1) Çocuğu cinsel yönden istismar eden kişi, sekiz yıldan on beş yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Cinsel istismarın sarkıntılık düzeyinde kalması hâlinde üç yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası verilir. Sarkıntılık düzeyinde kalmış suçun failinin çocuk olması hâlinde soruşturma ve kovuşturma yapılması mağdurun, velisinin veya vasisinin şikâyetine bağlıdır. Cinsel istismar deyiminden; a) On beş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılaya yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış,) 103 üncü maddesinin (1) inci fıkrasının (a) bendinde ise 15 yaş ibaresi bulunmaktadır. Taraf olduğumuz uluslar arası sözleşmelerde ve anayasamızda reşit olmayan bir çocuğun kanunen reşit sayılarak hakları ve uğradığı mağduriyetler sebebiyle faillerinin durumunda düzeltmeler ve hatta affedici unsurlar teşkil etmektedir.

Maddede geçen 15 yaşını tamamlamamış ibaresi failer açısından maalesef suç indirimi ve hatta çocuk gelin olarak zorunlu evliliklerin önünü açarak mağdurun ömür boyu sürecek sıkıntılarının ilk adımı olmaktadır. Yaşadığı mağduriyet sonucu dünyaya getireceği bir bebekle de sıkıntıları kat be kat artmaktadır.

Maddede geçen 15 yaşını tamamlamış ama fiilin her türlü anlam ve sonuçlarını anlayamayacak olan çocuklar ile tarafı olduğumuz uluslar arası sözleşmelerde ve anayasamızda reşit kabul edilen 18 yaşını doldurmuş kişiler arasında kalan yaş grubunun gerçekten de yaşadıkları olayların gelecekte kendilerine neler getireceklerini ve ne ile karşı karşıya olduklarının farkında olan bir grup olarak adlandırılması doğru bir tanımlama değildir.

Taraf olarak imzalanan uluslar arası sözleşmelerde kabul edilen ve ülkemizde yürürlükte olan kanunlarımız arasında farklı olarak belirtilen çocuk yaşı tanımları toplumumuzda algı yanlışmasına ve farklı uygulamalar sebep olmaktadır. Bu belirsizlik ve karmaşanın da önüne geçilmesi için Türk Ceza Kanunu'nun 103 üncü maddesinin 1 inci fıkrasının (a) bendinde yer alan onbeş yaş ibaresinin onsekiz yaş olarak düzenlenmesi gerekmektedir. 18 yaş altı işlenen kabahatlerde çocukların değil ebeveynlerin veya çocuklara bakmakla yükümlü olan erişkinlerin sorumlu tutulması gerekmektedir. Bu durumda yaptırımlar çocukların yanı sıra çocuklardan sorumlu olan yetişkinlere de uygulanmalıdır. Ceza kapsamına daha çok çocukların alınması doğrudur. Çocuklara verilecek olan yaptırımların çocukların iyileşmesi, güzel ve sağlıklı bir geleceğe sahip olabilmesi için rehabilitasyon ağırlıklı olmalıdır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 5237 sayılı Türk Ceza Kanunda değiştirilen bu madde ile uluslar arası kanunlarda kabul edilen 18 yaşından küçük olan bütün bireylerin çocuk olarak kanun önünde kabul edilmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

**5237 SAYILI TÜRK MEDENİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
İLİŐKİN KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 103 üncü maddesinin (1) inci fıkrasının (a) bendinde yer alan "On beş" olan ibare "On sekiz" olarak deėiőtirilmiş ve "veya tamamlamış" ibaresi kaldırılmıştır.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.